

מדינת ישראל
ועדת ערר לענייני קורונה וחרבות ברזל – מסלול ארצי

ערר 24-1424
(ערר חרבות ברזל)

לפני כבוד חברי הוועדה:
סגן ראשת בית הדין, ד"ר ערן בר, עו"ד - יו"ר
ברוך ברוכי, רו"ח - חבר

העוררת: **קפה יודפת בע"מ, מס' 515935369**
ע"י מר/גברת שרון פרז

נ ג ד

המשיבה: **רשות המסים**
באמצעות היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות
רחוב בן גוריון 38 רמת גן
מייל: corona.ararim@taxes.gov.il

החלטה

1. ביום 21.11.24 הגישה העוררת ערר על החלטת המשיבה בהשגה בתביעה לפיצוי בעד הוצאות מזכות-חרבות ברזל, לתקופת זכאות נובמבר-דצמבר 2023.
2. המשיבה דחתה את השגת העוררת בנימוק שחישוב הזכאות לפיצוי בהתאם להוראות החוק אינה מקנה לה זכאות לפיצויים. המשיבה ציינה כי בחוק נקבע כיצד יש לחשב את הזכאות לצורך בחינת הירידה במחזור העסקאות ולא ניתן לפצל את חישוב הזכאות רק לחודש אחד כפי שהתבקש על ידי העוררת.

א. טענות העוררת

3. בכתב הערר נטען כי העוררת זכאית לפיצוי בסך 41,453 ₪. התביעה לפיצויים הוגשה לחודש נובמבר 2023 בלבד מאחר ומדובר בעוסק המדווה בשיטה חד חודשית. השוואת מחזור העסקאות בין החודשים 11/2022 ל-11/2023 מראה כי העורר חווה ירידה במחזור העסקאות בשיעור של 30%. לטענת העוררת שגתה המשיבה בכך שערכה השוואה דו-חודשית של מחזורי עסקאות בין החודשים 11-12/2022 ל-11-12/2023.
4. לאחר הגשת כתב התשובה ניתנה החלטה בה ציינו כי טענות העוררת מתעלמות מהוראות תקנות מס רכוש וקרן פיצויים (הארכת התקופה הקובעת וקביעת תיאומים), התשפ"ד-2024 (להלן: "התקנות") שכן, תקנה (ה)1) המתייחסת לתקופת הזכאות הרלוונטית לענייננו, קובעת שיש לערוך השוואה דו חודשית לחודשים נובמבר-דצמבר, גם לעוסק המדווה בשיטה החד-חודשית, שאינו מדווה על בסיס מזומן. במסגרת החלטה זו הורינו לעוררת להבהיר עמדתה מדוע היא מבקש לחרוג מהוראות ברורות אלו.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

5. ביום 1.1.25 הגישה העוררת תגובה משלימה בהתאם להחלטת הוועדה. העוררת התעלמה מהערות הוועדה, מהוראות התקנות, לפסיקה שצוינה, ושבה על טענתה כי הגישה בקשה לפיצויים עבור חודש נובמבר 2023 בלבד, מאחר והיא מדווחת בשיטה חד-חודשית וקיימת ירידה של מעל 25% במחזור העסקאות.

ב. טענות המשיבה

6. בכתב התשובה המשיבה סקרה בהרחבה את הרקע לחקיקת החוק, אופן חישוב הפיצויים לעוסקים שמחזור עסקאותיהם עולה על 300,000 ₪ ודרישת הקשר הסיבתי הקבועה בחוק. לגופו של עניין נטען כי חישוב הזכאות לפיצויים נעשה בהתאם להוראות החוק. המשיבה הפנתה לתקנה (ה)(1) בה נקבע כי גם לעוסק בשיטה חד-חודשית תקופת הזכאות מוגדרת כחודשים נובמבר-דצמבר 2023 ויש להשוות את מחזור העסקאות לחודשים נובמבר-דצמבר 2022. מהשוואת הכנסות העוררת בתקופות אלו נמצא כי שיעור הירידה במחזור העסקאות עומד על 18%, באופן שאינו מזכה את העוררת בפיצויים.
8. המשיבה הדגישה כי משעה שהוארכה תקופת הזכאות גם לעוסקים המדווחים באופן חד-חודשי יש לבחון את שיעור הירידה לגבי תקופת הזכאות ולא ניתן לערוך חישוב פרטני.
9. המשיבה הדגישה כי אין מקום לסטות מהחישוב שנקבע בחוק מאחר ותכלית החקיקה היא יצירת מסלול פשוט ומהיר לבדיקה נוכח היקפן העצום של התביעות, למנוע בדיקות פרטניות ובכלל, לשמור על אחידות בבחינת כלל התיקים.
10. המשיבה הפנתה להחלטות ופסקי דין המדגישות את תכלית החקיקה למתן סיוע מהיר ויעיל לבעלי עסקים באופן שאינו מאפשר לסטות ממתווה הפיצויים שנקבע על ידי המחוקק. לפי החלטות אלו לא ניתן לערוך התאמות במחזורי העוררת על מנת לזכות בפיצויים. המשיבה טענה כי יש להורות על דחיית הערר תוך חיוב העוררת בהוצאות.

ג. דיון והכרעה

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

בהתאם לתקנה 19(1) לתקנות התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה) (סדרי הדין והמינהל בוועדת הערר), תשפ"א-2020, החלטנו לדון ולהחליט בערר על פי הטענות והראיות שהוגשו בכתב על ידי הצדדים, כשמצאנו שאין בכך כדי לפגוע בדרך כלשהי בעשיית צדק בעניינם. המדובר בערר הנעדר מחלוקת עובדתית ובין הצדדים קיימת מחלוקת נקודתית לגביי יישום החוק ואופן חישוב הזכאות לפיצוי.

לאחר שבחנו את טענות הצדדים מצאנו כי דין הערר להידחות ולהלן נימוקינו:

11. העוררת היא ניזוק המפעיל בית קפה בישוב משגב. אין מחלוקת בין הצדדים כי העוררת מדווחת בשיטה חד-חודשית.

12. בסעיף 38ד(א)(2) לחוק נקבע כי זכאות לפיצויים לניזוק המדווח בשיטה חד-חודשית מותנית בירידה שלמעלה מ-25% במחזור העסקאות בין תקופת הבסיס לתקופת הזכאות:

”(2) שיעור הירידה במחזור העסקאות שלו עולה על 25%, ואם הוא מדווח בשיטה דו-חודשית – על 12.5%”;

13. המחלוקת בין הצדדים היא לגבי אופן עריכת השוואה במחזור העסקאות. העוררת טוענת כי מאחר ותקופת הזכאות מתייחסת לחודש נובמבר 2023, יש לערוך השוואה בין חודשים 11/2022 ל-11/2023, בעוד המשיבה סבורה כי יש לערוך השוואה דו חודשית, בין חודשים 11-12/2022 לחודשים 11-12/2023 בהתאם להוראות התקנות.

14. לעניין ניזוקים המדווחים בשיטה חד-חודשית נקבעו בחוק תקופות זכאות חד-חודשיות, בין אם הם מדווחים על בסיס מזומן או על בסיס מצטבר כמפורט להלן:

(1) לעניין ניזוק שאינו עוסק המדווח על בסיס מזומן, המדווח בשיטה חד-

חודשית, עוסק פטור ומוסד ציבורי זכאי, כל אחד מאלה:

(א) חודש אוקטובר 2023;

(ב) חודש נובמבר 2023;

...

(3) לעניין ניזוק המדווח על בסיס מזומן, המדווח בשיטה חד-חודשית, עוסק

פטור ומוסד ציבורי זכאי, ולעניין קבלן ביצוע, כל אחד מאלה:

(א) חודש נובמבר 2023;

(ב) חודש דצמבר 2023;

15. יחד עם זאת, ביום 14.1.24 האריך שר האוצר בתקנות את תקופת הזכאות תוך עריכת תיאומים לקביעות הזכאות גם לניזוקים המדווחים בשיטה חד-חודשית. בסעיף (ה)(1) לתקנות ניתנה התייחסות ספציפית לתקופת הזכאות נשוא ערר זה:

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

(ה) בהגדרה "תקופת הזכאות" –

(1) בפסקה (1)(ב), במקום "חודש נובמבר 2023" נאמר "חודשים נובמבר ודצמבר 2023";

(2) בפסקה (3)(ב), במקום "חודש דצמבר 2023" נאמר "חודשים דצמבר 2023 וינואר 2024";
(ההדגשות אינן במקור – ע.ב.)

16. בעניינה של העוררת, המדווחת בשיטה החד-חודשית על בסיס מזומן, נקבע מפורשות בתקנות כי תקופת הזכאות היא חודשים נובמבר-דצמבר 2023. במצב דברים זה יש לחשב את הירידה במחזור העסקאות בין חודשים נובמבר-דצמבר 2022 לחודשים נובמבר-דצמבר 2023 כפי שנעשה על ידי המשיבה.
17. מעיון בדו"ח האסנה לשנת 2022 עולה כי מחזור העסקאות בתקופת הבסיס (לחודשים נובמבר-דצמבר 2022) הסתכם בסך 942,293 ₪ ואילו מחזור העסקאות בתקופת הזכאות (לחודשים נובמבר-דצמבר 2023) הסתכם בסך 768,372 ₪. המדובר בירידה במחזור העסקאות בשיעור 18.5% בלבד.
18. כאמור, בהתאם להוראות החוק נדרשת ירידה מינימלית בשיעור של לפחות 25% על מנת להיות זכאי לפיצויים. במצב בו העוררת אינה עומדת בתנאי הסף לזכאות לפיצוי שנקבע בחוק בצדק דחתה המשיבה את השגת העוררת.

ד. בקשת העוררת לערוך חישוב פרטני בעניינה

19. בתגובה המשלימה ביקשה העוררת לבצע חישוב זכאות לפיצוי רק לפי חודש נובמבר בלבד, באופן שמזכה את העוררת בפיצוי.
20. כפי שקבענו בהחלטתנו מיום 18.12.24, אין מקום לעריכת חישוב פרטני בעניינינו של ניזוק, באופן המנוגד לתכלית החקיקה. בערר 1301-24 **יותם לאור נ' רשות המסים** (החלטה מיום 12.12.2024) עמדנו לאחרונה על תכלית זו:

"המנגנון הקבוע בחוק נועד לאפשר מתן פיצויים לעוסקים בשעת משבר כלכלי יוצא דופן אשר פקד את מדינת ישראל לאחר ה-07.10.2023. מנגנון הפיצויים הקבוע בחוק, בדומה להוראות חוק התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה) תש"ף – 2020, כולל נוסחה לקביעת הזכאות וגובה הפיצויים."

21. בדומה לחקיקה בהסדרת תשלום מענקים בתקופת הקורונה, הנוסחה שנקבעה בחוק נועדה למנוע את הצורך בבדיקה פרטנית ארוכה ומסורבלת, כשהמטרה שעמדה לנגד עיני המחוקק היתה תשלום מהיר של הפיצויים (ראה גם עמ"נ 11-21-48298 **מאגמה ישראל פרויקטים בע"מ נ' רשות המסים** (פורסם בנבו, 12.06.2022), פס' 37) ועמ"נ (חיפה)

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

22-01-33553 וטרמטיק אינטרנשיונל בע"מ נ' רשות המיסים (פורסם בנבו, 16.10.2022)

פס' 36).

22. לשימוש בנוסחאות כלליות יתרונו רבים, לרבות יעילות, פשטות, אחידות וודאות, שהינם כולם ערכים חשובים במסגרת תכליות דיני המס (ראו ע"מ 10-05-20479 חן מרגליות השקעות וסחר בע"מ נ' מנהל מס רכוש (ניתן ביום 22.11.10)(פורסם בנבו)).

23. המחוקק קבע נוסחה שתחול על כלל הניזוקים, וזאת מתוך אינטרס לגיטימי והוא לשמור על יעילות ואחידות. בחינה של זכאות לפיצוי באופן פרטני, ובניגוד להוראות החוק, תחייב את המשיבה לבדוק כל ניזוק באופן פרטני ולבנות נוסחה משתנה אשר תתאים למידותיו של כל ניזוק וניזוק (ראו החלטת הועדה בערר 1006-21 תולי בית הדואר ירושלים בע"מ נ' רשות המיסים (פורסם בנבו, 18.05.2021) וע"א 8569/06 מנהל מיסוי מקרקעין חיפה נ' אלברט אברהם פוליטי, פ"ד סב(4)280, פסקאות 32-35 (2008)).

24. כאמור, על תכלית זו עמד בית המשפט העליון בבר"מ 22-7502 רשות המיסים נ' בוריס פודולסקי (פורסם בנבו, 22.01.2023):

"הדברים אף עולים בקנה אחד עם תכליתו של החוק, שהיא מתן מענה יעיל ומהיר למשבר הכלכלי שאילו נקלעו עסקים רבים על רקע מאורעות השעה".

25. בקשת העוררת לערוך חישוב פרטני בעניינה, תוך סטייה מהוראות התקנות, עומדת בניגוד לתכלית החקיקה. בקשות מעין אלו מצריכות בחינה פרטנית תוך הטלת נטל בלתי סביר על המשיבה ואף יש בהן לפגוע בעיקרון השוויון כלפי ניזוקים אחרים.

ה. סוף דבר

26. לאור כל האמור לעיל, לא מצאנו כי נפל פגם בהחלטת המשיבה ואנו מורים על דחיית הערר.

27. לאור העובדה שהחלטה ניתנה על סמך כתבי טענות הצדדים ובשים לב לירידה במחזור העסקאות שחוותה העוררת בתקופת הזכאות (הגם שאינה מזכה אותה בפיצוי לפי הוראות החוק), לפנים משורת הדין החלטנו להורות דחיית הערר ללא צו להוצאות.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 60 יום.

ניתנה היום, כ"ז טבת תשפ"ה, 27/01/2025, בהעדר הצדדים.

1424-24

מדינת ישראל
ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

ברוך ברוכי, רו"ח
חבר הוועדה

ד"ר ערן בר, עו"ד
יו"ר הוועדה